

Семьон Ханін. Вибрані вірші

Латвійський поет Семьон Ханін в українських перекладах

* * *

со дна приходящий в одностороннем порядке спам
да и с чего бы это я вдруг стал слать вам письма
дорогие долгие черные рекламные паузы —
товары из космоса: пустота, расстояния, невесомость, пыль
усовершенствованная пустота, расстояния нового поколения
хотя когда за спиной остается одна световая ночь
прижимаясь щекой к корпусу дрожащей перед взлетом ракеты
уже почти нецензурное имя бывшей подружки
нацарапает гвоздем, чтобы корабль носил это имя
хаотично мечась в поджавшемся в притворном ужасе космосе

пока не сгорит в плотных слоях атмосферы
как расческа с застрявшими в ней волосами

* * *

із дна приходить односторонній спам
та й з якого дива я раптом став би слати вам листи
дорогі довгі чорні рекламні паузи —
товари з космосу: порожнеча, відстані, невагомість, пил
удосконалена порожнеча, відстані нового покоління
хоча коли за спиною залишається одна світлова ніч
тулячись щокою до корпусу тремтячої перед злетом ракети
вже майже нецензурне ім'я колишньої подружки
надряпає цвяхом, аби корабель носив це ім'я
хаотично метляючись у скоцюрбленому
в удаваному жаху космосі

поки не згорить у щільних шарах атмосфери
наче гребінь із застряглим у ньому волоссям

никто не верит
вот справки, видите, вот документы
из всех карманов провода торчат
молчат и смотрят
да в пять минут замкну любые клеммы
не остановишь как начну паять
что вы за люди
качают головой с сомнением
ты нам не нужен, говорят
нам бы электрика

* * *

чого я так кричав, що я електрик
та ж не електрик я
що на мене найшло
показував руками на розетки
й горнувся до щитка, й лічильник обіймав
ніхто не вірить
ось довідки, бачите, ось документи
з усіх кишень дроти стирчать
мовчать і дивляться
за п'ять хвилин замкну які завгодно клеми
і не зупиниш як почну паяти
що ви за люди
хитають головою з сумнівом
ти не потрібен, кажуть, нам
нам би електрика

Переклав Лев Грицюк

* * *

теперь и я
как в сапогах и витринах
отражаюсь в твоих начищенных до блеска небесных
вот как я выгляжу:
с губ срывается нечленораздельный клекот

а изо рта торчит недопетый куплет
тут же цепь и ее громыханье
и отчетливо — так что даже протирать ничего не надо — видно
как влетев в одно ухо, поспешно вылетает из другого
это лишь потому что я тут пишу на французском
возможны некоторые неясности
толкователь, однако, не оставит нас в непонятках
утробное урчание значит беззаботность и праздность
хризантемы без запаха, просто потому что они далеко
и они непосредственно указывают на внутренний голос
(также неслышный отсюда)
и щекотку

* * *

тепер і я
як у чоботах і вітринах
відбиваюсь у твоїх начищених до блиску
небесних внутрішніх органах
ось який маю вигляд:
із губ зривається нерозбірливий клекіт
а з рота стирчить недоспіваний куплет
тут же ланцюг і його грюкіт
і чітко — так що навіть протирати нічого не треба — видно
як влетівши в одне вухо, поспішно вилітає з другого
це лише тому що я тут пишу по-французьки
можливі деякі неясності
тлумач, однак, не залишить нас у невіданні
утробне бурчання означає безтурботність і неробство
хризантеми без запаху, просто тому що вони далеко
і вони безпосередньо вказують на внутрішній голос
(так само не чутний звідси)
і лоскіт

Переклав Лев Грицюк

мыслью о том, что я не могу
быть с тобой, я не могу
быть с тобой

мыслью о том, что я не могу
быть с тобой, я не могу
быть с тобой

мыслью о том, что я не могу
быть с тобой, я не могу
быть с тобой

мыслью о том, что я не могу
быть с тобой, я не могу
быть с тобой

мыслью о том, что я не могу
быть с тобой, я не могу
быть с тобой

* * *

это вопрос? я пожалуй тогда промолчу
попробую сказать без микрофона
а то вообще возьму пойду из студии
и ноги промочу
ну я уже пойду, поеду я
едь, едь, тебе билет не нужен

от зоопарка до аэропорта
по заасфальтированным лужам
а там вполне сойдешь за мебель
хотя б на время полета
ей, как известно, полагаются льготы
на пребывание в небе
но когда начнешь терять высоту
крениться, падать, стуча зубами
теряя крылья, дрожа всем фюзеляжем
совет таков: продвигайся к хвосту
ну а мы к тому времени рядышком ляжем
парашют возьми
если он под тебя перешит
и застрявший в лифте дождя
где-то между седьмым и восьмым
смотри, что выхватит из темноты
упавший с тобою свет
скажите, пожалуйста, а неверный ответ
изначально заложен в этом вопросе?

* * *

це запитання? я тоді радше промовчу
спробую сказати без мікрофона
а то взагалі візьму піду зі студії
і намочу ноги
ну вже піду я, поїду я
їдь, їдь, тобі квиток не потрібен
від зоопарку до летовища
по заасфальтованих калюжах
а там навіть приймуть за меблі,
хоча б на час польоту
їм, як відомо, належаться пільги
на перебування в небі
та коли почнеш втрачати висоту
перехилиятися, падати, стукотіти зубами
гублячи крила, тремтячи всім корпусом
порада така: просувайся у хвіст,
а ми до того часу ляжемо поряд,

візьми парашут,
якщо він під тебе перекроєний
і застрявши у ліфті дощу
десь між сьомим і восьмим,
дивись, що вихопить із темряви
світло, яке разом з тобою впало,
скажіть, будь ласка, а неправильна відповідь
від початку була закладена у цьому питанні?

Переклав Василь Лозинський

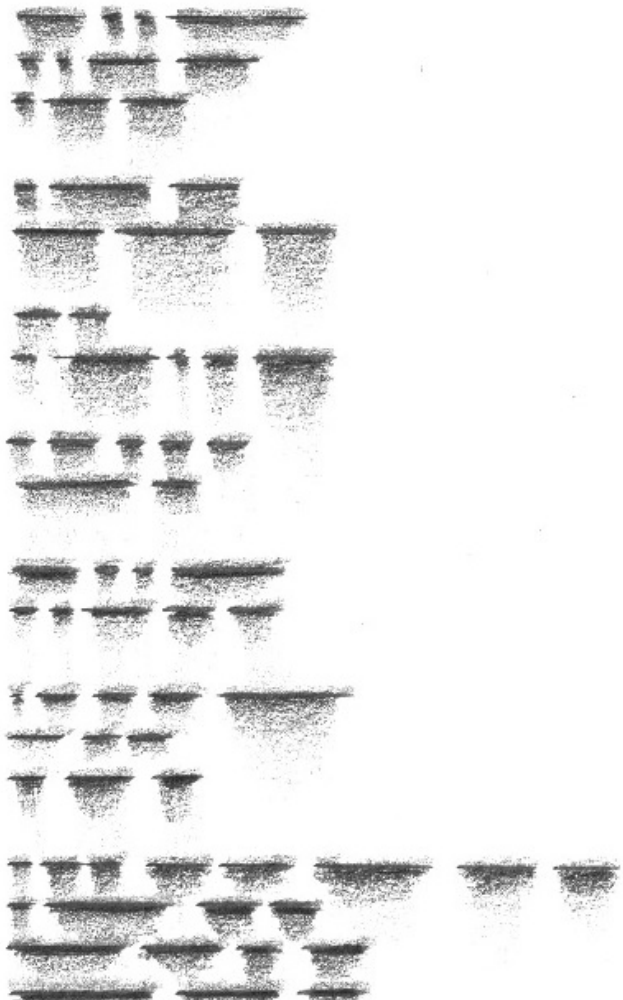
* * *

ну не скажи, все-таки что-то в этом есть
хотя что-то в этом роде уже было
и конечно не так чтобы совсем нет слов
но в то же время похоже и довольно сильно
и чувствуется что за этим что-то стоит
а не так просто — и не говори

* * *

ну не скажи, все-таки щось у цьому є
хоча щось подібне вже й було
і звичайно не так щоби зовсім немає слів
та водночас схоже і досить сильно
і відчувається що за цим щось стоїть
а не так просто — і не кажи

Переклав Лев Грицюк

* * *

вот такая история из того времени, когда я еще воровал
промышлял в пригородных районах, выставлял частные дома
как-то раз забрался к какой-то семейной паре, они уже спали
я шел через спальню, они там в огромной кровати, он — уставив лицо
в потолок, она — разметавшись, в ночнушке, и оба
разговаривали во сне, я на цыпочках встал у стены, он сказал:
«я не верю тебе, твои слова на два дня, потом они снова
станут картонкой, ложью...» — и свистнул носом. она помолчала,
вздыхнула: «нитяные... вот здесь и вот здесь... в нашей ложе сидят...»
«ничего, — он как будто ответил, и глухо: — она уже тоже пришла»,
а она засмеялась, серьезно, смеялась — недолго, но часто, заливисто
«не трогай, — голос дрогнул, — не смей». он прихрюкнул, и я уже
собрался двинуться дальше, когда он отчетливо произнес: «стекла,
стекла вмерзли в лед, осколки, спрячь... меня спрячь, не могу...

убиваєш...», а вона говорила в то же время: «нет курка, нет у нас их, обратитесь к коллекционерам...» и на последнем слове она, казалось, совершенно изнемогла. я вынес из этой истории горсть серебряных украшений и портсигаров. я знал тогда, что за всеми картинами — сейфы, под всеми обоями — зеркала. вот так-то, мои дорогие, так-то вот, мои уважаемые господа.

* * *

ось така-от історія з того часу, коли я ще крав
промишляв у приміських районах, в особняки вдирався
якось вліз до якогось подружжя, вони вже спали
я йшов через спальню, вони там
у величезному ліжку, він, спрямувавши лице
у стелю, вона — розкинувшись, у нічнушці, і обоє
балакали уві сні, я навшпиньки став коло стіни, він сказав:
«я не вірю тобі, твої слова на два дні, а тоді вони знову
стануть картонкою, брехнею...» —
і свиснув носом. вона помовчала,
зітхнула: «нитяні... ось тут і тут... в нашій ложі сидять...»
«нічого, — він ніби відповів, і глухо: — вона уже теж прийшла»,
і вона засміялась, серйозно, сміялась —
недовго, але часто, заливисто
«не чіпай, — голос затремтів, — не смій». він прихрюкнув, і я вже
зібрався рушити далі, коли він чітко промовив: «скло,
скло вмерзло у лід, скалки, сховай... сховай мене, не можу...
вбиваєш... », а вона саме промовляла: «нема курка, нема в нас їх,
зверніться до колекціонерів...»
і на останньому слові вона, здавалось,
цілком знемогла. я виніс із цієї історії жменю срібних
прикрас і портсигарів. я знав тоді,
що за всіма картинами — сейфи,
під усіма шпалерами — дзеркала.
ось так-то, мої дорогі, так-то, моє
шановне панство.

Переклала Альбіна Позднякова

* * *

кому сдать квартиру, чтобы человек
надежный был и не загадил всё
и чтобы ещё платил исправно
притом что, да, краны слегка текут
и плитки постоянно падают прямо в ванну
квартирка вообще небольшая, хотя
и в центре, и много ненужной мебели, и тараканы
а главное, когда сдашь, где самому жить-то?

* * *

кому здати квартиру, щоб людина
надійна була й не запаскудила все
і щоби ще платила справно
попри те, що, так, крани трохи течуть
і кахлі постійно падають прямо в ванну
квартирка взагалі невеличка, хоча
і в центрі, і купа непотрібних меблів, і таргани
а головне, коли здаси, самому де жити?

Переклала Альбіна Позднякова

* * *

поговори со мной по-испански, кроха, полопочи по-эстонски, птаха
что с того, что понимаю тебя плохо, все же лучше, чем если б ты стала плакать

помнишь, как только что спали с тобою с иголкой в постели
с утра все исколотые вставали и с чайником вместе свистели

музыка может так громко играла, что не слышно кто в двери стучится
видишь сама вот-вот со мною что-то должно случиться

сколько могу над тобой смеяться, а ты до чего все равно смешная
боже, ну что же ты так неуклюже как медвежонок меня обнимаешь

если что, я вышел и больше не возвращался
а если все еще здесь я

так бы прощался с тобой и прощался

* * *

поговори зі мною іспанською, пташко, полопочи естонською, моя мала
дарма, що я розумію тебе погано, все ж краще, ніж якби ти заплакала

пам'ятаєш, як щойно ми спали з тобою із голкою у дивані
зранку з чайником разом свистіли, поколоті всі вставали

музика, може, так гучно грала, що не чути, хто в двері трахав
бачиш сама, ось-ось зі мною щось має трапитись

скільки можу з тебе сміятися, а ти усе не міняєшся
боже, ну що ж ти так незграбно, як ведмежа, мене обіймаєш

раптом що, я вийшов і більше не повертався
а якщо все ще тут я

так би прощався з тобою й прощався

Переклала Альбіна Позднякова

офисные ручки
и ручки
и ручки
и ручки
и ручки

и ручки
и ручки
и ручки
и ручки

и ручки
и ручки
и ручки
и ручки

и ручки
и ручки
и ручки
и ручки
и ручки

взглянешь на себя пристально твоими глазами
вздрагнешь, оторопь берёт поначалу даже
разве не твердил себе, что не невидимка
и твердел от этого, пятнами шёл чернильными

раздвижные и теперь на паркете разъезжаются ноги
ухватиться бы за ручку, да мешает задвижка
так хоть чем тогда поклацать в оправдание
ненадёжными крючками
или аглицким чопорным замком

* * *

глянеш на себе пильно твоїми очима
здригнешся, аж мороз піде поза шкірою спершу
хіба не торочив собі, що не невидимка
і твердішав від цього, плямами брався чорнильними

розсувні ще й тепер на паркеті роз'їджаються ноги
ухопитися б за клямку, та заважає засувка
то хоч чимось поклацати б на виправдання
ненадійними гачками,
манірним англійським замком

Переклав Остап Сливинський